

‘IK SNAP NIET DAT MANNEN ZO MOEILIJK DOEN OVER DE KLEUR ROZE. KOM OP, HET IS MAAR ROOD MET EEN BEETJE WIT, HOOR’

Hij is half Egyptisch, half Engels, negen van de tien keer gehuld in zuurstokroze maar verder hartstikke hetero, en een absolute god in de wereld van design. Ontmoet productontwerper Karim Rashid (1960). ‘Luxe heeft een nieuwe definitie gekregen.’

CRAZY KARIM

GEEN BETER MOMENT OM KARIM RASHID TE ONTMOETEN DAN OP DE SALONE DEL MOBILE IN MILAAN, VOOR ONTWERPERS, FABRIKANTEN EN JOURNALISTEN DÉ HAPPENING VAN HET JAAR OP HET GEBIED VAN DESIGN. Een week lang is het een compleet gekkenhuis in de design capital of the world. Ontwerpers en merken presenteren hun nieuwste paradepaardjes op verschillende locaties door de stad. Journalisten rennen en vliegen om zoveel mogelijk te kunnen zien in slechts een paar dagen. De straten weemelen – nog meer dan anders – van de zwarte designermonturen en op iedere hoek van de straat is wel een cocktailparty gaande. Zo ook bij Karim. In het creatieve epicentrum van de beurs, de Zona Tortona, viert hij een feestje met het exclusieve champagnemerken Veuve Clicquot. Het merk heeft de traditie om elk jaar een beroemde ontwerper te vragen een koeler te ontwerpen die in een limited edition wordt uitgebracht. Vorig jaar ontwierp Karim al de zogenaamde Loveseat, een roze ‘zitje’ voor twee geliefden, met in het midden een champagnekoeler. Dat werd een succes, dus wie werd gevraagd een tweede koeler te ontwerpen? Juist. Karims Globalight is wederom roze, maar verder in niets te vergelijken met welke koeler op aarde dan ook. Het ontwerp is gebaseerd op een kandelaar waarmee ze vroeger door de donkere wijnkelders liepen, maar heeft een organische ei-vorm gekregen, waaruit een dromerig licht op de champagne schijnt. De champagne blijft vier uur koel in de draagbare Globalight, die zich dus uitstekend leent voor een avondje op het strand of op de boot. We treffen Karim Rashid aan de bar, waar hij reeds een glaasje Veuve Clicquot bemachtigd heeft. En dan gaat het al gauw over auto’s, het digitale tijdperk en nagellak.

HOE KOM JE EROP EEN OPLAADBARE, LICHTGEVENDE CHAMPAGNEKOELER TE ONTWERPEN? ‘Ik was op zoek naar een ervaring, want de drang naar ervaringen wordt steeds groter. De definitie van luxe is veranderd. We

geven steeds meer geld uit aan lekker eten, vakanties en een bezoekje aan een spa. Vrijheid en tijd zijn de nieuwe luxeproducten, het materiële raakt daaraan ondergeschikt.’

HOE KOMT DAT, DENK JE? ‘We leven in een vervangbare wereld. Nieuwe laptops, mp3-spelers en telefoons volgen elkaar in sneltempo op. We hebben MySpace, YouTube en bloggen ons een slag in de rondte en zijn zo allemaal schrijvers, filmmakers en ontwerpers geworden. Iedereen heeft een digitale camera en kan daarmee fotograferen en filmpjes maken. Dan kan Nikon wel met een gouden camera aankomen, maar wie is daarin geïnteresseerd als de technologie niet beter is dan die van een willekeurige andere camera?’

NAAR WAT VOOR ERVARING ZOCHT JE BIJ HET ONTWERPEN VAN DE GLOBALIGHT? ‘Ik associeer champagne met positieve dingen. Maar rosé champagne is een slag apart, dat hoort echt bij de liefde, vind ik. Die drink je niet ter ere van een promotie. Hoe vaak ik al niet verliefd ben geworden onder invloed van rosé champagne! Ik wilde voor Veuve Clicquot een object maken dat klein en intiem is, en een uitnodiging is voor romantiek.’

BEN JE ZO ROMANTISCH? ‘Nou en of! Wist je trouwens dat ik een Nederlands vriendinnetje heb gehad toen ik zestien was? Drie keer raden wat mijn eerste zinnetje Nederlands was. Ik hou van joe. Niet eens een scheldwoord, goed hè?’

EN NU? VERLIEFD, GETROUWD, VRIJGEZEL? ‘Ik ben gescheiden.’

O, SORRY. ‘Are you kidding? Het is het beste dat me ooit is overkomen! Je leert van al je relaties, ook deze was weer heel leerzaam.’

KARIM RASHID werd in 1960 geboren in Caïro en studeerde in 1982 af als Bachelor Industrial Design aan de Carleton University in Ottawa, Canada. Daarna vertrok hij naar Italië, waar hij in Napels lessen volgde van grootheden als Ettore Sottsass en Gaetano Pesce. Na een paar jaar te hebben gewerkt voor Rodolfo Bonetto Studio in Milaan, verhuisde hij naar New York en begon hij in 1993 zijn eigen studio. En met succes. Tot zijn opdrachtgevers behoren onder meer Prada, Audi, Issey Miyake, Kenzo, Sony en Veuve Clicquot.

De Globalight van Karim Rashid voor Veuve Clicquot is in een limited edition van 200 exemplaren uitgebracht en heeft een kostprijs van € 3000. www.veuve-clicquot.com.

WAT BETEKENT DESIGN VOOR JOU? ‘Veel mensen denken bij het woord design aan meubels. Maar dat is meubeldesign, het woord zegt het al. Design betreft alles. Ik geloof dat we de wereld beter kunnen maken door middel van design. Om dat te bereiken moet je wel af van het idee dat al het design altijd maar funky en artistiek moet zijn. Goede producten doen gewoon hun werk en bieden daardoor comfort.’

VIND JE VEEL DESIGN TE ARTISTIEK? ‘Ja, dat van de Nederlandse ontwerpers. They suck! Haha, grapje. Maar ik vind wel dat veel ontwerpers te veel bezig zijn als kunstenaars, terwijl kunst en design twee heel verschillende dingen zijn. Design gaat over het alledaagse, over spullen die je gebruikt. Designers moeten compromissen maken. En da’s iets heel anders dan je ziel aan de duivel verkopen. Als ik naar de verbrande meubelen van Maarten Baas kijk, denk ik: let it go. Op het eerste gezicht lijkt het slim bedacht, maar even later denk je: wat moet je ermee? Je hebt er niets aan.’ En dan, terwijl hij de fles Veuve nog eens aan onze glazen zet: ‘Ga je dit allemaal opschrijven? Het is toch veel leuker om te schrijven dat ik al die tijd in je cleavage stond te staren?’

IS ER EEN OVERVLOED AAN DESIGN? ‘Ik vind juist dat er veel te weinig keuze is. Als mens raak je zes- tot zevenhonderd objecten per dag aan. Laten we daar alsjeblieft over nadenken. Als mijn vader vroeger een auto ging uitzoeken, kon hij kiezen uit 25 kleuren voor de buitenkant en 25 voor de binnenkant. Nu zien alle auto’s er hetzelfde uit. Daarom laat ik de mijne elke zes maanden opnieuw bestickeren.’

JE BENT OOK DJ. ‘Ja. Ik draai electro en heb net een gig in een club in Moskou gehad, waar ik was om een shoppingmall te openen. Wat ik niet snap, is dat mensen beroemd kunnen worden met het draaien van andermans

platen. Ik ben begonnen met draaien toen ik zeventien was; toen werd je nog achter in de zaal gedrukt, niemand zag je staan. Nu ben je de ster van de avond. Dat is toch raar?’

JE ZIET ER WEL UIT ALS EEN STER. ‘Laatst zat ik in het vliegtuig en de man naast me, een beetje een grijs type, tikte me op mijn arm en zei: “Wat zie je er mooi uit. Ik wou dat ik zo’n pak aan durfde te trekken.” Dan denk ik: waarom doe je er niks aan? Dit is je leven, man, wees niet bang! Mensen zouden zich wat meer moeten uiten.’

DAAROM LAK JIJ GEWOON JE NAGELS. ‘Juist. Al twaalf jaar, overigens. Ik ben net weer naar de manicure geweest, ziet het er goed uit? In Amerika vinden ze het maar niks, daar word je door je opdrachtgever gewoon weggestuurd om je witte nagels. In Amerika hebben ze sowieso weinig met design. Dat vinden ze stom en duur.’

NOG EEN GLAASJE CHAMPAGNE? ‘Jongens, ik probeer hier al een half uur weg te komen!’

NOG ÉÉN VRAAG: WAT HEB JE MET ROZE? ‘Het is mijn lievelingskleur, ik draag het mijn hele leven al. Mijn oudere broer was altijd in het blauw, maar onze moeder trok mij altijd roze aan. Misschien had ze liever een meisje willen hebben, haha. Roze is leuk, want het maakt mensen vrolijk. Bovendien is het de meest controversiële kleur die er is, iedereen heeft er een mening over, maar in alle landen op de wereld heeft het een positieve lading. Ik snap ook niet waar mannen zo moeilijk over doen. Kom op, het is maar rood met een beetje wit, hoor.’

www.karimrashid.com